

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΡΙΝ ΓΟΥΜΑΝ

ΤΟΥ ΕΝΤΒΙΝ ΝΤΟΥΛΕ Ύ

ΜΙΑ νύχτα, ο Τζών Κράουλ ήταν τόσο μεθυσμένος που ξέχασε το δρόμο του σπιτιού του. Ή ζάλη από το ουίσκυ τον είχε χτυπήσει στο κεφάλι. Είχε αισθανθή ξαφνικά την επιθυμία να περπατήσει. Ήθελε να χαθή μέσα στη σκοτεινή νύχτα έτσι σαν ένας αλήτης. Με μιὰ περιφρονητική χειρονομία έσπρωξε τον σωφέρ που τ' άνοιγε με σεβασμό την πόρτα τ' αυτοκινήτου του και του είπε :

—Δέν σε χρειάζομαι. Θα πάω με τὰ πόδια...

—Κύριε, τόλμησε να παρατηρήση ο σωφέρ του, μου φαίνεται ότι είσαστε ζαλισμένος.

—Ο Κράουλ γέλασε με πείσμα και του φώναξε:

—Καλά θα κάνης να μη λές ανοησίες! Έμπρός, χάσου από τὰ μάτια μου!

Ύστερα ανέβασε στην κορυφή του κεφαλιού του τὸ καπέλλο του κι' άπομακρύνθηκε τρικλίζοντας από τὸ μέγαρο τῆς λαίδης Γουόλντ.

Ο σωφέρ, τύπος Άγγλου που έχει συνηθίσει να υπακούη στις διαταγές του κυρίου του, ανέθηκε στο πολυτελές άμάξι του Τζών Κράουλ και χάθηκε κι' αυτός από εκείνον τὸν σκοτεινὸ δρόμο.

Ο Τζών σύρθηκε επί πολλή ώρα από τὸν ένα τοίχο στὸν άλλο και τέλος άποκαμωμένος από αὐτή τὴν προσπάθεια κάθησε

στη μαρμάρινη σκάλα ἑνὸς σπιτιού. Ένοιωσε τότε μιὰ μεγάλη εὐχαρίστησι και προσπάθησε να ξαπλωθῆ ἀ κ ὀ μ η π ι ὀ ἀ ν α π α υ τ ι κ ἄ. Πρώτη φορά στη ζωή του ξάπλωνε στο δρόμο και για πρώτη φορά ανέκαλυπτε ότι ἔχει κι' άλλες χάρες ὁ κόσμος από τῆς διασκεδάσεις τῶν σαλονιῶν.

Ἡ νύχτα ήταν κρύα και μιὰ ὕγρασία μούσκευε τὰ μάρμαρα. Μὰ ο Τζών δέν κατάλαβαινε τίποτε από αὐτά. Έτσι, ἔντελῶς άπρόοπτα τὸν εἶχε πιάσει μάλιστα ὁ δροσερὸς νῆς τρενουιδήση.

Και άρχισε να ξεφωρῆ μέσα στο σκοτεινὸ δρόμο ἕνα τραγουδι με παραφωνίες που δέν εἶχαν ἄλλο τίποτὸ ἄλλο.

Ἡ ὦρα ήταν τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Εκείνη τὴ στιγμή οἱ προβολεῖς ἑνὸς αυτοκινήτου σκόρπισαν τὸ σκοτάδι και μιὰ λιμουζίνα στάθηκε μπροστὰ στην πόρτα που θρισκόταν ἔαπλωμένος ὁ Κράουλ. Ο Τζών ἔξακολουθοῦσε τὸ τραγουδι του μη παίρνοντας εἶδησι.

Από τὴν πορτιέρα τ' αυτοκινήτου βγήκε μιὰ ἔξαιρετικά ὡμορφη γυναίκα που μαομάρωσε μπροστὰ στο θῆσσι που παρουσίαζε ὁ Τζών.

—Ένας μεθυσμένος, ἔφησε μ' ἄρδια Λαίδη, ἔδετε τον από τὴν πόρτα για να περάσω! εἶπε στὸν ἄνδρα που τὴ συνώδευσε.

Εκείνος πλησίασε τὸν Κράουλ και τὸν ἔσπρωξε με τὸ πόδι του. Ο Τζών ἔφερε μιὰ βόλτα

και κατρακύλισε μπροστὰ στην ὡμορφη κυρία γελώντας ἄγρια. Τότε τὸ φῶς του αυτοκινήτου ἔπεσε ἄπάνω του.

—Θεέ μου, ἔκανε κατάπληκτη ἡ γυναίκα. Αὐτὸς φαίνεται κόριος! Φοράει φράκο!

Ο Τζών Κράουλ ἀντελήφθη τέλος τί συνέβαινε γύρω του. Μιὰ χίλιες προσπάθειες σηκώθηκε και στηρίχθηκε στὸν τοίχο:

—Συγγνώμην λαίδη, εἶπε τραυλίζοντας στην κυρία. Μπορεῖτε να με πληροφορήσετε που θρίσκεται τὸ σπίτι μου;

Ἡ γυναίκα τὸν περιεργαζόταν τώρα μ' ἔνδιαφέρον. Ο Τζών Κράουλ ήταν ὡμορφος ἄνδρας, μ' ἄθλητικό παράστημα και με μιὰ ἔξαιρετική γλυκύτητα στη φυσιογνωμία του. Τὸ μεθῆσι του τὸν ἔκανε ἀκόμη πιὸ συμπαθητικό. Και τότε μιὰ ιδέα τῆς ἤρθε στο μυαλό της. Εὔρισκε ότι ἄρχιζε πολὺ ὡμορφα αὐτὴ ἡ νέα περιπέτειά της και μάλιστα μ' ἕναν ἄνδρα του γούστου της. Μιὰ γρήγορο βῆμα προχώρησε στην πόρτα κι' ὅταν ἄνοιξε εἶπε στὸν ἄνδρα που τὴ συνώδευε και στο σωφέρ της:

—Βοηθήστε αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο ν' ἀνεβῆ στο σπίτι. Δέν μποροῦμε να τὸν ἀφήσουμε να πεθάνη από τὴν παγωνιά.

—Αὐτὸ εἶνε σκάνδαλο, μουμούρισε ὁ συνοδός της. Ξεχνάτε λοιπὸν ότι εἶνε μεθυσμένος κι' ὅτι...

—Ναί, ναί, τὸν διέκοψε εκείνη, θα κάνη ἄνω κάτω τὸ σπίτι. Κι' ὕστερα, τί μ' αὐτό; Έσύ μπορεῖς να πᾶς να ξαπλώσης στο κρεβάτι σου. Έμπρός, κάνετε αὐτὸ που σᾶς εἶπα.

Κι' ὁ Τζών Κράουλ, ὅπως ὅτὰ παραμύθια τῆς Χαλιμάς, θρέθηκε μέσα σ' ἕνα χρυσοστόλιστο παλάτι. Εκεί, τὸν ξάπλωσαν σ' ἕνα ντιβάνι. Ἡ ὡμορφη γυναίκα πέταξε τότε θιαστικά τὸ μαντῶ της και τὸ καπέλλο της κι' ὕστερα με μιὰ παράξενη τρυφερότητα περιποιήθηκε τὸν Κράουλ. Του ξεσκόνισε τὰ ρούχα του, τὸν γτένισε, του ἔδωσε να πιῆ κάτι για να συνέλθῃ και τέλος τὸν ἔγδυσε μόνη της. Ο Τζών μπόρεσε τώρα ν' ἀναπνεύσῃ :

—Μάριον, γλυκειά μου Μάριον! στέναξε με τρυφερότητα.

Και θυθίστηκε πάλι στη νάρκη του. Ἡ ἄγνωστη δάγκωσε με θλίψη τὰ χεῖλη της. Κάτω από τὸ φῶς του δωματίου εἶχε ἀναγνωρίσει πειὰ καλά τὸν μεθυσμένο. Ήταν ὁ γυιὸς του τραπεζίτη Κράουλ, που φημιζόταν για τὴν... ἡσυχῆ ζωῆ του. Γι' αὐτὸ κι' ὅλες ἡ ἑφημερίδες εἶχαν ἀσχοληθῆ με τὸ τελευταῖο εἰδύλλιό του. Αὐτὴ ἡ Μάριον ήταν ἡ περίφημη χορεύτρια του Πικαντέλλου για τὴν ὁποία ήταν τρελλὸς ὁ φτωχὸς Τζών. Ἡ Μάριον ήταν ἡ ἀφορμὴ που ἔπινε τόσο πολὺ για να ξεχνά τὸν ἔρωτά της. Τὸν εἶχε διώξει με ψυχρότητα από κοντά της, ὅταν ἐκείνος τῆς ἐξήγησε ὅτι ήταν ἀδύνατο να παντρευθοῦν γιατὶ τοῦ

—Ο ἔρως Τζών, εἶνε μιὰ περιπέτεια, τ' ἀπάντησε ἡ Κάθριν.

τό είχε απαγορεύσει ο πατέρας του. Κι' ο Τζών για να ξεσκάση έκανε ένα σωρό τρέλλες, πράγμα που έσογλίωσαν κι' αυτές ή έφημερίδες... Η άγνωστη έδωσε τότε έντολή στους υπηρέτες του μεγάρου που είχαν αναταταωθή από τις φωνές της καμαριέρας της, να μεταφέρουν τον Κράουλ στο κρεβάτι της. Κι' εκείνη έμεινε κοντά του και ξαγρύπνησε στο προσκέφαλό του. Τό πρωί όμως ο Τζών, όταν ξεμέθισε κόντεψε να τρελλαθή από την έκπληξί του. Δεν μπορούσε να χωρέση τό μυαλό του, πώς είχε βρεθή στο κρεβάτι μιās τόσο ώμορφης μιά άγνωστης γυναίκας.

— Είμαι, του είπε τότε εκείνη μ' ένα χαμόγελο καλωσύνης, ή Κάθριν Γούμαν. Ίσως δεν έτυχε να με γνωρίσετε, γιατί μένω πολύ λίγες μέρες στο Λονδίνο. Όλο τον άλλον καιρό ταξιδεύω γιατί βαριέμαι τή μοναξιά.

Κ' ύστερα του εξήγησε πώς χθές τό θράδυ τον μάζεψε από τον δρόμο κι' όλες τις προσπάθειες που κατέβαλε για να τον κάνη να συνέλθη. Μά δεν του είπε ούτε μιά λέξι για τις κουθέντες που έλεγε για τήν Μάριον.

Ο Τζών κύτταξε θαυμάσια στά μάτια αυτήν τήν ώμορφη γυναίκα που τόσο τον είχε περιποιηθή και της είπε με είλικρίνεια.

— Μοι σώσατε τή ζωή. Τό κρύο της νύχτας άσφαλώς θα με σκότωνε. Ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτήν τήν πράξι σας. Σας παρακαλώ μάλιστα να μοι επιτρέψετε να σας επισκέπτομαι καμιά φορά...

— Τό σπίτι μου είναι πάντα άνοιχτό για ένα φίλο, τ' άπάντησεν εκείνη.

Κι' ο Τζών Κράουλ έφυγε από τό σπίτι της Κάθριν Γούμαν μ' ένα άόριστο συναίσθημα. Ήταν μιά δυνατή συγκίνησι που είχε πλημμυρίσει ξαφνικά τήν καρδιά του.

Μετά δυό μέρες ή σκέψι της ώμορφης κ. Γούμαν τον άπασχολούσε τόσο πολύ, ώστε για να ήσυχάση πήγε να τήν επισκεφθή στο μέγαρό της.

Κι' από τότε άρχισε τό φλογερό ειδύλλιο τους, γιατί κ' ή Κάθριν Γούμαν δεν είχε μείνει άσυγκίνητη. Ο Κράουλ είχε ξεχάσει πειά τήν Μάριον.

Οί δυό έρωτευμένοι πέρασαν μαζί άλησμόνητες στιγμές ευτυχίας. Όσοτόσο όταν ή ώμορφη Γούμαν έμεινε μονάχη της, έχυνε δάκρυα πικρά. Για πρώτη φορά στη ζωή της καταλάβαινε ότι ή ώμορφη της δεν ήταν αιώνια κι' ότι ύστερα από λίγα χρόνια θ' αναγκαζόταν να καταθέση τά δπλα της γουητείας της. Η Κάθριν είχε σχεδόν τά διπλάσια χρόνια του Τζών. Εκείνος θέβαια δεν τό είχε προσέξει καθόλου αυτό. Μά ή ώμορφη Γούμαν δεν ήθελε να τον κάνη να θυσιάση τά νειάτα του για χάρη της. Κι' ώστόσο ένα θράδυ έγινε αυτό που φοβόταν. Ο Τζών όταν γύρισαν στο μέγαρό της από κάποιο χορό, της είπε μ' ένθουσιασμό φιλώντας τήν παράφορα.

— Απόψε ήσαν ύπέροχη. Δεν θα σ' αφήσω ποτέ να φύγης από κοντά μου. Θα σε κάνω γυναίκα μου.

Η Κάθριν κατάλαβε ότι είχε έρθει πειά ή στιγμή να θυσιάση τά πάντα για τον μοναδικό άνθρωπο που είχε αγαπήσει. Και με μιά υπεράνθρωπη προσπάθεια καταδικώντας τή συγκίνησι της του άπάντησε ψυχρά.

— Ο έρωσ, Τζών, είναι μιά περιπέτεια. Μη θέλεις να τον καταστρέψης με τις άλυσίδες του γάμου. Όλα τά πράγματα τελειώνουν σ' αυτόν τον κόσμο. Κι' ο φλογερός έρωσ μας θα σβύση πιό γρήγορα απ' ό,τι φανταζόμαστε. Γιατί λοιπόν να δεσμευθούμε; Καλύτερα να είμαστε έλεύθεροι για να τραθήξη άργότερα ο καθένας τον δρόμο του.

Ο Τζών που δεν περίμενε αυτήν τήν άπάντησι, τά έχασε. Μάταια κατόπιν προσπάθησε να τήν πείση. Κι' όταν κατάλαβε ότι ήταν άποφασισμένη να μη τον παντρευθή, σκέφθηκε ότι όλη αυτή ή ιστορία δεν ήταν τίποτε άλλο γι' αυτήν παρά μιά ευχάριστη περιπέτεια. Όλοι οί όρκοι της και τά φιλιιά της ήταν ψεύτικα. Διασκέδαζε μαζί του όπως και με τους θαυμάσιους που είχε πριν να τον γνωρίση. Και τότε άραίωσε τις επισκέψεις του στο μέγαρό της και σιγά-σιγά έπαψε να τήν συναντά. Μιά ήέρα τέλος τήν ξεχάσε στην άγκαλιά μιās άλλης.

Κ' ή Κάθριν Γούμαν με ραγισμένη τήν καρδιά έφυγε από τό Λονδίνο εξακολουθώντας ν' αγαπάη παράφορα τον Τζών. Μά δεν γύρισε ποτέ πειά στην Άγγλία. Δεν ήθελε να τή διή ο αγαπημένος της ότι είχε γεράσει και δεν ήθελε να τον κάνη να μετανοήση που κάποτε είχε έπιμείνει τόσο πολύ να τήν παντρευθή. Προτίμησε να θεωρη αυτός τό ειδύλλιο τους ως μιά περιπέτεια, ένω γι' αυτήν αυτό τό ειδύλλιο ήταν όλόκληρη ή ζωή της.

ΕΝΤΒΙΝ ΝΤΟΥΛΕΥ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Με 4 δελτία του «Μπουκέτου» και 8 δραχμάς αποκτάτε τά εξής άριστουργήματα :

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,,

Του ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

“Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ,,

Του ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιού

“Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ,,

Του ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

“ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ,,

Του ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

“ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,,

Του ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

Στόν τόμον της «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται και ή γεμάτη πάθος έρωτική ιστορία της «ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΙΝΙ» και οί παθητικοί «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΓΚΟ».

“Ο ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ,,

ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Επίσης τό 7ον βιβλίον του «Μπουκέτου» -- «Οικογενείας», τό όποιον περιέχει τά δύο άριστουργήματα:

“ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ,,

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

“ΑΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Καθώς και τό 8ον βιβλίον:

“ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ,,

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

Όμοίως με τά ίδια δελτία και δραχμάς 8 αποκτάτε και τήν «ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» του Όνορέ Μπαλζάκ και τήν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» του Ίουλίου Βέρν.

Προσεχώς θα κυκλοφορήση τό ένατον βιβλίον:

«ΟΙ ΜΗΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ»

Του ΕΤΕΝΣΕΛ.

Από τάς παλαιότερας έκδόσεις του «Μπουκέτου» δίδονται εις τούς αναγνώστας μας με τά ίδια δελτία και δραχμάς 5 διά τάς Αθήνας και 6 δραχμάς διά τάς έπαρχίας τά εξής βιβλία!

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ

Του Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

ΤΗΣ ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ

Του ΕΡ. ΜΥΡΖΕ

Η ΣΟΝΙΑ

ΤΗΣ ΓΚΡΕΒΙΑ

Και ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ

ΠΥΜ Του ΕΝΤΓΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι έκαστος δραχ. 5 διά τάς Αθήνας)
(και 6 διά τάς Έπαρχίας)

Και τά όκτώ περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ “ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,,

που τιμώνται δραχ. 25, προς 5 δραχ. έκαστον διά τάς Αθήνας και 6 διά τάς Έπαρχίας έλεύθερα ταχυδρομικών τελών.

Διά τό Έξωτερικόν επί πλέον τά ταχυδρομικά έξοδα.

Ειδοποιούνται όμως οί αναγνώσται μας, ότι τά βιβλία αυτά πρέπει να τά ζητήσουν απ' ευθείας από τά γραφεία μας, καθ' όσον δεν θα σταλῶσιν εις τά κατὰ τόπους Πρακτορεία των έφημερίδων.